

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Szegeden, 2010. június hó 8. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** mint másodfokú bíróság 2009. évi november hó 23. napján kihirdetett **2.Bf.245/2009/8.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

az I.r. vádlott bűnösségét 2 rb. csalás büntetében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont, illetve (5) bekezdés b) pont] is megállapítja.

Az I.r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést **mellőzi.**

Az I.r. vádlottat 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra is **ítéli.**

Kötelezi az I.r. vádlottat, hogy az első fokú ítéletben írt teljesítési határidő alatt kártérítésként fizessen meg az **1. sz.** (irányítószám, Település, utca, házszám) magánfélnek 113.396.- (egyszáztizenháromezer-háromszázkilencvenhat) forintot, ennek 2007. évi március hó 6. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes, jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint az ezen összeg után járó 700.- (hétszáz) forint eljárási illetéket az APEH Dél-alföldi Regionális Igazgatósága Illeték Főosztálya felhívására az ott közölt módon és időben az államnak.

Egyebekben a másodfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az I.r. vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 11.250.- (tizenegyezer-kettőszázötven) forint, valamint a harmadfokú eljárás során felmerült 12.900.- (tizenkettőezer-kilencszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

Megállapítja, hogy a harmadfokú eljárás során a II.r. és a III.r. vádlott vonatkozásában felmerült 12.000.- (tizenkettőezer) forint büntügyi költség az állam terhén marad.

Megállapítja, hogy a II.r. vádlott lakcíme helyesen: **(Település, lakótelep, házszám, emelet, ajtószám)**, míg

a III.r. vádlott anyja neve helyesen: (Vezetéknév, Utónév).

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A Gyulai Városi Bíróság első fokú ítéletével I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki csalás büntetében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont], lopás büntetében [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b/1. pont], csalás büntetében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont], 6 rb. lopás vétségében [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat c) pont], 3 rb. sikkasztás vétségében [Btk. 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 2. fordulat c) pont], 2 rb. magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 276. §], 2 rb. közokirattal visszaélés vétségében [Btk. 277. § (1) bekezdés], készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében [Btk. 313/C. § (7) bekezdés a) pont] és rongálás vétségében [Btk. 324. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont].

Ezért az I.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap börtönre ítélte, melynek a végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

A börtön végrehajtásának esetére a bíróság beszámítani rendelte az I.r. vádlott által 2007. március 29. napjától 2007. március 30. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Az I.r. vádlottat a városi bíróság csalás büntette [Btk. 318. § (1), (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont] és lopás büntette [Btk. 316. § (1) és (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b/1. pont] miatt emelt vád alól felmentette.

A II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett csalás vétségében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 1. fordulat]

Bhar.I.113/2010/6.

és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 276. §], ezért öt egységes intézkedésként 1 év időtartamra próbára bocsátotta.

A III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett csalás büntetében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 276. §], ezért - halmazati büntetésül - 50 nap kommunális jellegű közérdekű munkára ítélte. Megállapította, hogy amennyiben a III.r. vádlott a munkakötelezettségének önként nem tesz eleget, vagy a közérdekű munka, illetőleg ennek hátralévő részének helyébe fogházban végrehajtandó szabadságvesztés lép akként, hogy egy-egy nap közérdekű munkának egy napi szabadságvesztés felel meg.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint az eljárás során előterjesztett polgári jogi igényekről is.

Az első fokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést az I. és a III.r. vádlottak terhére, a kiszabott büntetések súlyosítása érdekében. A II.r. vádlottal szemben az első fokú ítélet - fellebbezések hiányában - első fokon jogerőre emelkedett.

A másodfokon eljáró Békés Megyei Bíróság az első fokú ítélet vonatkozásában megállapította az I.r. vádlottal szemben hozott felmentő rendelkezések jogerőre emelkedtek, míg a II.r. vádlott tekintetében a jogerősítő záradékot hatályon kívül helyezte. A megyei bíróság az első fokú ítéletet megváltoztatta akként, hogy az I.r. vádlottat érintően a 6 rb. lopás vétségeként elbírált cselekményéből [Btk. 316. § (1) és (2) bekezdés 2. fordulat c) pont], valamint a 3 rb. sikkasztás vétségeként elbírált cselekményéből [Btk. 317. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés 2. fordulat c) pont] 1-1 rendbelit folytatólagosan elkövetettnek minősített.

Az I.r. vádlottal szemben 43.897.- forint pénzüsszegre vagyonekobzást rendelt el.

Az I.r. vádlottat az ellene 2 rb. csalás büntette [Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés c) pont, egy esetben (4) bekezdés b) pont, egy esetben (5) bekezdés b) pont], a II.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett csalás vétsége [Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés 1. fordulat] és a III.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett csalás büntette [Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

Kötelezte az I.r. vádlottat, hogy 2. sz. magánfél részére 5.000.- forintot, valamint ezen összeg után az államnak 700.- forint eljárási illetéket fizessen meg.

A **1. sz.** magánfélnek megítélt összegre vonatkozó rendelkezést mellőzte, és a magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

Egyebeken az első fokú ítéletet helybenhagyta azzal, hogy a II.r. vádlottnál az egységes intézkedésre vonatkozó, míg a III.r. vádlottnál a halmazati büntetésre vonatkozó utalást mellőzte, valamint megállapította, hogy az I.r. vádlott bejelentett lakcíme megszűnt.

A másodfokú eljárásban felmerült 11.250.- forint bűnügyi költség tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

A másodfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést az I., II. és III.r. vádlottak terhére, részfelmentésük miatt. Fellebbezése írásbeli indokolásában az ügyész indítványozta, hogy az ítélőtábla az I.r. vádlott bűnösségét 2 rb. csalás büntetében, a II.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett csalás vétségében, míg a III.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett csalás büntetében állapítsa meg.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.33/2010/1-II. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést azzal tartotta fenn, hogy mivel a másodfokon eljáró Békés Megyei Bíróság a bizonyítékok mérlegelése folytán az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását megalapozatlanná tette és az ítélőtábla ezt csak felülmérlegeléssel orvosolhatná, ezért a másodfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és a megyei bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatásra.

A harmadfokú fellebbezési nyilvános ülésen az ügyész az átiratban írtakat akként módosította, hogy mivel a megyei bíróság helytelen ténybeli és jogi következtetést vont le, ezért csak jogkérdésben kell az ítélőtáblának eltérően állást foglalnia, ami a másodfokú ítélet megváltoztatásával is megtörténhet.

Ennek megfelelően indítványozta, hogy az ítélőtábla az I.r. vádlott bűnösségét állapítsa meg üzletszerűen elkövetett nagyobb kárt okozó csalás büntetében, valamint az üzletszerűen elkövetett csalás büntetében, a II.r. vádlottét csalás vétségéhez nyújtott bűnsegédi bűnrészességben, míg a III.r. vádlottét csalás büntetéhez nyújtott bűnsegédi bűnrészességben.

Mivel a II.r. vádlott terhére fellebbezés bejelentésére nem került sor, ezért a vádlottak terhére bejelentett fellebbezést akként tartotta fenn, hogy a büntetés kiszabását érintően csak az I. és III.r. vádlottakat érintően döntsön. Velük

Bhar.I.113/2010/6.

szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabását indítványozta.

A harmadfokú fellebbezési nyilvános ülésen az I. és a II-III.r. vádlottak védői, illetőleg I., II. és III.r. vádlottak - csatlakozva a védőikhez - a másodfokú ítélet helybenhagyására tettek indítványt.

Az ügyészi fellebbezés részben alapos.

Az ítélet tábla a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást a Be. 387. § (1) bekezdése alapján felülbírálván megállapította, hogy az eljáró bíróságok az ügy érdemére kiható szabálysértés nélkül folytatták le eljárásukat.

Az első- és másodfokú bíróság által megállapított tényállást az ítélet tábla a Be. 388. § (2) bekezdése alapján az iratok egybehangzó adataira, az I. és III.r. vádlottak fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozataira figyelemmel, valamint ténybeli következtetések alapján az alábbiak szerint kiegészítette és helyesbítette.

Az I.r. vádlott jelenleg segédmunkás egy autószerelő műhelyben, mely tevékenységet alkalmi munkaként végez. Havi jövedelme ebből 100.000.- forint. Élettársi kapcsolatban él, az élettársa gyeken van. A gyek és a családi pótlék összege együttesen kb. 39.000.- forint. Négy gyermeke van összesen, kettő után az állam fizeti a tartásdíjat, ő egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, akivel együtt él.

Az ítélet tábla az I.r. vádlott személyi körülményeit rögzítő másodfokú ítéleti tényállásból mellőzi 4. oldal 1. bekezdés utolsó előtti sorában található azon megállapítást, hogy az I.r. vádlottnak havi 150.000.- forint jövedelme származott alkalmi munkából.

A II.r. vádlottat a Gyulai Városi Bíróság a 2009. május 8. napján jogerőre emelkedett 14.B.121/2008/84. számú határozatával bűnsegédként elkövetett csalás vétsége és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt 1 évi időtartamra próbára bocsátotta.

A III.r. vádlott jelenleg régészeti segédmunkásként dolgozik, havi jövedelme 110.000.- forint. Az élettársa gyeken van, családi pótlékkal és rendszeres szociális segéllyel együtt havonta kb. 50.000.- forint jövedelemmel rendelkezik. A III.r. vádlottnak az otthoni szántóföldi növénytermesztésből évente kb. 300-400.000.- forint jövedelme van.

A Békéscsabai Városi Bíróságon jelenleg egy büntetőeljárás folyik ellene okirat-hamisítás miatt.

Az ítélet tábla mellőzi a másodfokú ítélet 5. oldal utolsó előtti bekezdésében foglaltakat. Ebben a megyei bíróság egyrészt a 12. és 13. tényállási pontból mellőzte azt, hogy az I.r. vádlottnak a kölcsönösszeg visszafizetése nem is állt szándékában, illetőleg, hogy a vádlottak kárt okoztak, és e helyett azt állapította meg, hogy a sértetteknek a tényállások szerinti kára keletkezett.

A másodfokú ítélet tényállásának részbeni megalapozatlansága helytelen ténybeli következtetésből adódik. Ez egyrészt azon alapult, hogy a megyei bíróság az I.r. vádlott esetében havi jövedelemként egy olyan összeget állapított meg - havi 150.000.- forintot - amit konkrét adat nem támasztott alá. Másrészt a megyei bíróság egyáltalán nem foglalkozott az I.r. vádlottnak a tényállásbeli időszakban fennálló - általa is részletesen előadott - rendkívül rossz anyagi és egzisztenciális helyzetével, illetve az anyagi teljesítőképességének teljes hiányával.

Egyebekben az ítéleti tényállás megalapozott, ezért az a harmadfokú eljárásban irányadó volt.

Az első- és másodfokú bíróságok által hozott ítéletek - a bűnösség körében - kizárólag az első fokú ítélet 12. és 13. tényállási pontjaiban rögzített cselekmények tekintetében foglaltak el eltérő álláspontot. Az eltérés alapja az volt, hogy a megyei bíróság álláspontja szerint a valótlan tartalmú munkáltatói igazolás felhasználásán túl a vádirati tényállás 12. pontja csak azt tartalmazza, hogy az I.r. vádlott az esedékes törlesztő részleteket nem fizette meg, illetőleg a kapott kölcsönösszeget nem fizette vissza. A vádirat 13. pontja szerint pedig az I.r. vádlott a törlesztő részleteket nem fizette meg, illetőleg a finanszírozott személygépkocsit a hitelintézet többszöri, írásbeli felszólítására sem szolgáltatta vissza. Ezek a tényállások a károkozásra vonatkozó elkövetői magatartást - visszafizetési akarat, vagy képesség hiánya - nem tartalmazzák a megyei bíróság indokolása szerint. Rögzítette azt is, hogy az elsőfokú bíróság a vádon túlterjeszkedve állapította meg az I.r. vádlottat érintően, hogy a visszafizetés nem is állt szándékában, illetve azt is, hogy a városi bíróság a II. és III.r. vádlott tekintetében a károkozási szándék körében nem állapított meg tényállást. A megyei bíróság osztotta azt az ügyészi álláspontot, hogy nem klasszikus csalás miatt történt a vádemelés.

Bhar.I.113/2010/6.

A megyei bíróság álláspontja szerint a 3/2009. Büntető jogegységi határozat a jelen ügyben alkalmazható, és mivel ez a korábbi bírói gyakorlattól eltér, ezért a csalás megállapítását egyik cselekmény esetében sem teszi lehetővé.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság által kifejtettek nem helytállóak.

Mindenek előtt rögzíti, hogy a megyei bíróság nem állapított meg az elsőfokú bíróságtól eltérő tényállást, azt csupán helyesbítette.

A megyei bíróság téves jogi álláspontja megállapíthatóan egyrészt azon alapult, hogy a felülbírálat során helytelenül utalt a törvényes vád kereteire. Az ítélet tábla álláspontja szerint az, hogy a vád rögzíti azt, miszerint az I.r. vádlott a hitelfelvételekhez hamis munkáltatói igazolásokat használt fel, és már az első részleteket sem fizette vissza, valamint a tényállásbeli időszak tekintetében további 10 sorozatjellegű vagyon elleni bűncselekmény elkövetését is tartalmazza, magában foglalja azt, hogy az akkori jövedelmi, vagyoni viszonyai miatt a felvett hitelösszegeket nem volt képes megfizetni. Ebből pedig kizárólag arra lehet következtetni, hogy a hitelfelvételek időpontjában nem állt fenn a visszafizetési szándéka, hiszen arra lehetősége sem nyílt.

Megjegyzni az ítélet tábla, hogy téves a megyei bíróság azon álláspontja, hogy a szándék tényállási elem. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a szándékot tényekből levont következtetésként, az ítélet jogi indokolása tartalmazza, így tehát a vádirat és az ítélet esetében sem a tényállás része.

Másrészt a megyei bíróságnak a jogegységi határozatra hivatkozása is téves. Álláspontja kialakításakor - a tényállás helyesbítésekor rögzítettek szerint - egyrészt adattal alá nem támasztott nagy összegű jövedelmet állapított meg az I.r. vádlott esetében, másrészt ésszerű magyarázat nélkül teljes egészében figyelmen kívül hagyta azt, hogy az I.r. vádlott a hiteleket az egzisztenciális ellehetetlenülése ellenére vette fel.

Az I.r. vádlott maga nyilatkozta azt, hogy napi megélhetési problémái voltak, még a gyermekei tartásdíját sem tudta fizetni. [14.B.121/2008/14. sz. jkv. 3.o. 3. bekezdés] Az iratok tanúsága szerint lényegében a megélhetését biztosította a tényállásbeli vagyon elleni bűncselekményekkel. Ezek a tények, valamint az, hogy a hiteleket a felvételüket követően egyáltalán nem fizette, azt mutatják, egyáltalán nem volt reális lehetősége arra, hogy a fizetési kötelezettségének eleget tegyen, és az nem is állt a szándékában.

Mivel a hivatkozott jogegységi határozat egészen más élethelyzetet és valóságos teljesítőképességet feltételez, ezért a nyilvánvaló ténybeli különbség miatt nem alkalmazható. Ebből következően nem osztotta az ítélet tábla a megyei bíróság azon álláspontját sem, hogy a jelen ügyben rögzített tényállás „nem klasszikus csalás”. Határozott álláspontja szerint a jelen ügghöz hasonló elkövetési magatartások tekintetében a bírói gyakorlatnak töretlennek kell maradnia.

Mindezekből következően az ítéltábla osztotta az ügyésznek az I.r. vádlott esetében bejelentett fellebbezését, ezért a bűnösségét a 12. és 13. tényállási pontokban írt cselekmények alapján a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és - figyelemmel a (2) bekezdés c) pontjára - a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő üzletszerűen elkövetett csalás bűntettében, valamint a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és - figyelemmel a (2) bekezdés c) pontjára - az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő üzletszerűen elkövetett, nagyobb kárt okozó csalás bűntettében is megállapította.

Ami a II. és III.r. vádlottakat illeti, az ítéltábla álláspontja szerint, egyikük sem tudta azt, hogy az I.r. vádlott milyen élethelyzetben van, illetőleg, hogy nem rendelkezik reális lehetőséggel a tekintetben, hogy a felvett hitelek visszafizesse. Semmilyen adat nincs ugyanis még arra sem, hogy ismerték volna az I.r. vádlottat. Ebből következően - eltérően a megyei bíróság álláspontjától - nem bizonyítható, hogy az I.r. vádlottnak a 12. és 13. pontban írt bűncselekmények elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújtottak volna. Így a megyei bíróság álláspontjától eltérően - nem bűncselekmény hiányában, hanem bizonyítottság hiányában - a Be. 6. § (3) bekezdés b) pont 1. fordulat alapján tekinti felmentettnek a II.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett csalás vétsége [Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés 1. fordulat], illetve a III.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett csalás bűntette [Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól.

Ami az I.r. vádlott esetében a büntetés kiszabása körében értékelt körülményeket illeti, az ítéltábla további enyhítőként értékelte azt, hogy a 2/a alatti bűncselekmény elkövetési értéke az alsó értékhatárhoz közeli.

A korábban feltárt és a harmadfokú bíróság által kiegészített bűnösségi körülményekre, valamint a vádlott személyében, illetőleg az általa megvalósított bűncselekményekben megnyilvánuló társadalomra veszélyességre tekintettel az ítéltábla a szabadságvesztés mértékét kizárólag arra figyelemmel ítélte arányosnak, hogy az elkövetés óta hosszú idő telt el, emiatt a büntetés jelentős súlyosítása már nem indokolt.

Bhar.I.113/2010/6.

Nem osztotta azt a védői álláspontot, amely szerint a büntetési célok az I.r. vádlott esetében a büntetés végrehajtásának felfüggesztése nélkül is elérhetők. A büntetett előéletű, a bűncselekményeket sorozatjelleggel, gátlástalanul elkövető I.r. vádlott esetében nincs olyan körülmény, amely a Btk. 89.§ (1) és (2) bekezdésében írtak alkalmazását lehetővé tenné.

Erre figyelemmel az ítéletábra a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte, és mellékbüntetésül a vádlottat a Btk. 53. §-a alapján, az 55. § (1) bekezdésében meghatározott időkereten belül, 2 év közügyektől eltiltásra is ítélte.

A III. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés nemét és mértékét az ítéletábra a terhére megállapított bűncselekménnyel és a személyében rejlő társadalomra veszélyességgel arányban állónak ítélte, így annak súlyosítására nem látott lehetőséget.

A bűnösség megállapítása miatt az 1. sz. magánféllel szemben az elsőfokú bíróság által megítélt, azonban a másodfokú bíróság által mellőzött kártérítést az I.r. vádlott bűnösségének ismételt megállapítása miatt az ítéletábra helytállónak ítélte.

Ennek megfelelően a másodfokú ítéletet e tekintetben is megváltoztatva a Be. 398. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Be. 335. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően az előterjesztésnek megfelelő összegben a kártérítés, valamint az utána járó kamatok, és illeték megfizetésére kötelezte az I.r. vádlottat.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. § (1) és (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a 397. § alapján helybenhagyta.

Az I. r. vádlott védelmével a másodfokú eljárás során felmerült 11.250.- forint, valamint a harmadfokú eljárásban felmerült 12.900.- forint bűnügyi költség megfizetésére is kötelezte az I.r. vádlottat a Be. 398. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Be. 338. § (1) bekezdése szerint.

Mivel a II. és a III.r. vádlott büntetőjogi felelőssége az ügyészi fellebbezésnek megfelelően a harmadfokú eljárásban nem került megállapításra, ezért a védelmükkel felmerült bűnügyi költség tekintetében az ítéletábra megállapította, hogy az a Be. 398. § (3) bekezdése a Be. 338. § (2) bekezdése, és a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Az ítéletábra megállapította, hogy a II.r. vádlott lakcíme: **(Település, lakótelep, házszám, emelet, ajtószám)**, továbbá észlelte, hogy az első fokú ítélet tévesen tartalmazza a III.r. vádlott anyja nevét, ami helyesen: (Vezetéknév, Utónév), ezért azt a III. r. vádlott személyazonosító okmánya alapján a rendelkező részben írtak szerint pontosította.

Szeged, 2010. június 8.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bhar.I.113/2010/6. számú ítélete és a Békés Megyei Bíróság 2.Bf.245/2009/8. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2010. június 8.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke